

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

יד. עין משפט נר מצוה

הנחות חב"ח

הא נמי יוצאה בחכיגות
פילכו ותהא אשר
למייפך ממה נזומה סקן גלו
חס טיטל גמימה וו'ין כון רעניא
הזה לו לאשה ואימא
א סלקא דעתך דתניא
ג' גומרים מה בה כורך
ה תלמוד לומר ובימה
אין כסוף ושטרן גומרים
ה ירבעל ברחה מיבט
במס מאוי ובימה שמעת
מן מלן רחובב יונקרא
וין הנעל יכון שוחלע
ישראלי האי ישראלי
מבעי להה ^{וילברתני}
בישראל הבב"ד של
^ו של עופרי כוכבים
ואחת מבעי להה
חוודה פעם אחת לחליין
אמרו חלוין הנעל חלוי
שמו נפקא: ובਮילה
אשת איש שהיא בוחן
יבמה שהיא בלוא לא
איש שכן יוצאה בנת
ה בנת הא נמי יוצאה
שת איש שכן אוסרה
ליציה זו שיוצאה בנת
ויה אמר קרא ^ס ספר
ויאן דבר אודר כוורתה
בנת מקל וחומר ומה
ה בחליצה יוצאה בנת
איין רין ^וומה שאינה
הה יעכובה וככל היכא
רש"ק ^ו והא יה"ב
ויה ניא יושחו חפה
איין השם עשו חפה
מה במוקם שלא קודש
שם שקדוש חנול איינו
עשחו חטא הנורל
עשחו חפה וממעמא
ה כי דרשין קל וחומר
כח אמר קרא לה לה
לשמה ^ו חרי לה כתבי
לה לשמה ^ו ואידיך לה
אלא אמר קרא געל
לא וואי געל על הabi
אלא געל געל של של
געל געל הרاوي לו
זה את רוב גמל פרט
למוסלים

ן ליקומיה: וילמַע קלחן
מס כקמַס וצער כי צילה דהו
הה עלה סכמָה נפְּכוֹ: פְּגַע
שכִּי דלכטן לה צ'ג'ומות (ונ' ח):
יבמה בא עלייה ול
לכלה מילחה כאשו
יכול ידו כף ושם
שהבאיה גמורת בה
א' באיה גמורת בה²
בה ואימא מאו יוכבְּרַה
יאם כן למא קרא
מנה תרי'יה: בחליצ'ה
שמו בישראל בית
בה געל הותורה לכ
להכי הוא דאותה היה
רב שמואל בר יוחנן
ישראל ולא בכית דריין
תרי' בישראל כתיב
לכדרתני' אמר רבי
ישובים לפנ' ר' טרוף
ואמר לנו יענו בולכם
הגעל ההוא מונקרא
היכם: מגלן ק' ז' ומוה
מורית הבעל מטורחה
כל שכן מה לאשת
תאמר בו שעינה יצ'א
בחיליצה אלא מה לא
מתירה אמר רב אשוי
יכם אוסרה יכם שרב
ויצאה בחליצה מק'
ויצאה בנט'ו יצאה ב
איינו דין שיטצא בר
בריותה³ ספר כורות
וთהא יבמה יוצאת
אשת איש שאין יצא
ו שיטצא בחיליצה
אמר קא יככה⁴ ו
דאיכא עיכובא לא
רכחיב גורל וחווקה
תגרול עושה חטאת
шибול והלא דין הוא
הנורל קידש השם ח'
דין שקידש השם ח'
עשה החטא ואין הש
דמעטה קרא הא לא
אע'ג רכחיב ביה⁵
ולא ליבמה ואימא לד'
ואבתי מביע לי היה
שוויא לה ולתבירורה
געל אין מידי אהרים
לכדרתני' געל אין
געל ריביה א'כ מה ת
כו פרט לקטן שאין ח'

טומך תומסוט
א. דרכיה יעשה מושמע
בעבורה הזה הוא יוציאר
ולא במעשה אחר. וט
הראשית. ב. בחרקון
בקשי (*ל' ל' ד'*)
רבי אמר שר לה אדר עליה
תני דמי לעכבר. וחוש
חולין כד. צ. צ. טמא
ותוקה. ד. קדש רבא
ודראק אלא מושע דברתורה
בחיב הוקה. ח. הר' הר' אש'

יב. יב. קמץ נטע כתיבת (נימ"ג 12)

